

Dnes můžete ke svačině dětem přibalit dvě moc pěkné a velice důkladně využené dobrůtky. Budou se jim líbit. S radostí a odvahou se do nich zakousnou beze strachu ze spousty kořeněného textu. Ale bez obav, zasytí je, výživné jsou dostatečně! Jsou to párečky, které lahodí chutí šafránového textu i kvalitním ilustračním masíčkem.

První nožkou párečku pro malé čtenáře je echt česká produkce. A jde rozhodně o příslovečně „zlaté české ručičky“. Pro lahůdkové nakladatelství Baobab vyšla příběh o malé Nitce s červenými čůpky a jejím putování nejvyhlášenější z vypravěčských švadlen Eva Volfová, měkký 3D materiál na papír převedl Ondřej Příbyl, veršovaným textem vše ochutila Tereza Horváthová, redakčně dosolil Petr Borkovec a na grafice si smlsnul Juraj Horváth. Kniha *Nitka a zatoulaný knoflíček* je dílem mistryň a mistrů literárního lahůdkářství. Dokážou vyudit tak, že dítě jásá a odborník se olizuje až za ušima. Tohle neumí každý. Je až příliš snadné okořenit víc, aby si dospělý recenzent pošmáknul na řízné chuti, ale dítě pak musí každou stránku zapíjet hrníčkem Čtyřlístku, aby ho nepobolívalo literární břicho. Na druhé straně pak visí věnce buřtů, při jejichž konzumaci si dítě libuje nad nenáročnou aspartamovou chutí kýče a dospělý strávník běží tu éčkovou krásu spláchnout do antikvariátu. *Nitka a zatoulaný knoflíček* je lehounký příběh o hledání něčeho velice obyčejného a nacházení něčeho velice neobyčejného, přátelství. Potěší nejmeno mleté verše krásného jazyka: „*Ještě že má páráček! / Nitka párá, ptáci letí, / štěbetají, kejhají, / zpívají a kdákají. / Racci – ti se chechtají. / Děkujeme, Nitko milá, / zes nás z klecí vypustila! / Hledáš knoflík? Běžel tudy. / Jestli chceš, tak za ním leť / lysce velké na zádech.*“ A k tomu ta veselá, jednoduchá a přitom tak detailní a promyšlená výšivka! Jak jediným stehem vyjádřit náladu, jak povytaženou bavlnkou změnit atmosféru příběhu. Tu je ždíbek kraječky, tady zase kus zipu, střídání materiá-

lu, špendlíky i papírové podložky patentků – vše tu má své místo a funkci. A ty stříbrné jehly na obálce jsou nenápadnou, lahodnou kapičkou, která vás zahřeje u srdce.

Druhá nožka dnešního párečku vybrané chuti je import z Pobaltí. Lotyšské autorky Signe Višková a Elína Brasliňová stojí za dobrotou pod názvem *O Kátě, která chtěla být dědečkem*. Pro nakladatelství Host přeložil Michal Škrabal. Proč chce být malá Káťa dědečkem? Protože dědečci „dědečkují“. Dědečkování zahrnuje poslech starých šlágrů z rádia, nákup citronových bonbonů a hlavně, hlavně žádné kvaltování. Já sama jsem okamžitě zatoužila mnohem víc dědečkovat. Mléko mi chutná, obláček šedivých vlasů už mi úspěšně vzniká a semínka pro ptáčky už také mám. Připomínka, že spěchem náš život hořkne, se teď, na podzim hodí... ony ty Vánoce dorazí dřív, než si myslíme. ■